

Izvještaj o trgovini ljudima -

Objavio ga je Ured za praćenje i borbu protiv trgovine ljudima

12. lipnja 2007.

Uvod

Svjedočenja žrtava iz ovog izvještaja prikazuju najčešće oblike trgovine ljudima, ali ne obuhvaćaju sve oblike. Na žalost, svaka od tih priča mogla bi se dogoditi gotovo bilo gdje u svijetu. Priče su navedene kako bi ilustrirale mnoge oblike trgovine ljudima i čitav niz mesta na kojima se ona odvija. Nijedna zemlja nije otporna na ovaj problem. Imena žrtava navedena u ovom izvještaju izmišljena su. Fotografije s naslovnice ovog izvještaja i većina fotografija u izvještaju ispod kojih nema popratnog teksta nisu slike potvrđenih žrtava trgovine ljudima nego im je namjena pokazati mnoštvo oblika izrabljivanja koji pomažu da se definira trgovinu ljudima i mnoštvo kultura u kojima nalazimo žrtve trgovine ljudima.

Burma: Djeca vojnici Ko Aung je rekao: "Prisilno su me regrutirali, protiv moje volje. Jedne večeri, dok smo gledali video u selu, došla su tri narednika. Pitali su imamo li identifikacijske iskaznice i želimo li se pridružiti vojsci. Objasnili smo da smo maloljetni i da nemamo identifikacijske iskaznice. Ja sam rekao sam da neću i te se večeri vratio kući, ali ujutro je u moje selo stigla vojna jedinica za regrutiranje i tražila dva nova regruta. Rekli su da oni koji ne mogu platiti 3000 kyata (9 USD) moraju pristupiti vojsci. Moji roditelji nisu mogli platiti, tako da nas je sve skupa devetnaest regrutirano i poslano u Mingladon (centar za vojnu obuku)".

Svrha

U skladu sa zakonom, State Department mora svake godine Kongresu podnijeti izvještaj o nastojanjima stranih vlada da iskorijene teške oblike trgovine ljudima. Ovo je sedmi godišnji Izvještaj o trgovini ljudima. Ovaj izvještaj treba podići globalnu svijest i potaknuti strane vlade da poduzmu učinkovite korake u borbi protiv svih oblika trgovine ljudima.

Zakon koji regulira borbu protiv trgovine ljudima u SAD-u, Zakon o zaštiti žrtava trgovine ljudima iz 2000. godine, u svom dopunjrenom izdanju, govori da je svrha borbe protiv trgovine ljudima kazniti trgovce ljudima, zaštiti njihove žrtve i spriječiti trgovinu ljudima. Krajnji je cilj ovog Izvještaja i politike borbe protiv trgovine ljudima američke vlade oslobođiti osobe zatočene u ropskim uvjetima.

Trgovina ljudima je višedimenzionalna prijetnja. Ona ljudi lišava njihovih ljudskih prava i sloboda, povećava globalnu opasnost za zdravlje i potiče porast organiziranog zločina.

Trgovina ljudima uništava žrtve koje često trpe fizičko i emocionalno zlostavljanje, silovanje, prijetnje upućene sebi i svojim obiteljima, krađu dokumenata pa čak i smrt. Ali trgovina ljudima ne utječe samo na žrtve, ona podriva zdravlje i sigurnost svih zemalja.

Sve veća zajednica zemalja poduzima značajne napore da iskorijeni ovaj grozan zločin. Zemlja koja ne poduzme značajne korake s ciljem zadovoljavanja minimalnih standarda za ukidanje trgovine ljudima, koji su navedeni u Zakonu o zaštiti žrtava trgovine ljudima, svrstava se u «Red 3» u ovom Izvještaju. Takva ocjena može dovesti do toga da se toj zemlji uskrati nehumanitarna pomoć SAD-a i pomoć koja nije vezana uz trgovinu. U procjeni nastojanja stranih vlada Izvještaj o trgovini ljudima naglašava tri ključne stvari: progon, zaštitu i prevenciju. Ali pristup trgovini ljudima u kojemu su žrtve u prvome planu zahtjeva da se jednakost tako posvetimo sljedećim trima stvarima: spašavanju, rehabilitaciji i reintegraciji i da potaknemo učenje i razmjenu najboljih praksi na tom području.

Ove godine obilježavamo dvjestotu godišnjicu ukidanja prekoatlantske trgovine robovima. Za uspjeh pokreta predvođenog britanskim zastupnikom u parlamentu Williamom Wilberforceom, trebala su desetljeća. Zemlja je morala produbiti i proširiti definiciju ljudskog dostojanstva. Zemlja je morala proglašiti da su moralne vrijednosti važnije od trgovinskog interesa. Ništa se manje ne traži danas od svake zemlje koja se suočava sa suvremenim izazovom iskorjenjivanja trgovine ljudima, tog oblika ropstva današnjice.

Kambodža: Trgovina djecom radi seksa. Sestre Naren i Sitthy, 10 i 12 godina, živjele su u Phnom Penu. Njihovi su roditelji u zamjenu za novac pristali dati djevojčice u unajmljeni stan jednog Nijemca radi seksa. U stanu je Nijemac seksualno zlostavljao djevojčice i zlostavljanje snimio video kamerom. Nakon dojave susjeda, djevojčice je spasila jedna nevladina organizacija. Svjedočile su protiv tog muškarca i svojih roditelja.

Definicija trgovine ljudima

U Zakonu o zaštiti žrtava trgovine ljudima "teški oblici trgovine ljudima" definirani su kao:

- (a) **trgovina seksom u kojoj je komercijalni seksualni čin iznuđen silom, prijevarom ili prisilom, ili u kojemu osoba prisiljena obaviti takav čin nije navršila 18 godina; ili**
- (b) **regrutiranje, skrivanje, prijevoz, davanje ili primanje osobe da radi ili obavlja usluge, uporabom sile, prijevarom ili iznuđivanjem, s ciljem podvrgavanja prisilnom ropstvu, napoličarstvu ili dužničkom ropstvu.**

Žrtvu treba fizički premjestiti s jednog mesta na drugo kako bi se zločin mogao definirati kao što je gore navedeno.

Indija: Prisilni rad Kad je Aakeshu bilo pet godina, igrao se s prijateljima u svojem selu, kad su se dvojica muškaraca dovezla onamu i pitala dječake žele li vidjeti jedan "video". Dječaci su se natrpali u stražnji dio vozila i odvezeni su 200 milja od kuće. Danima su bili zaključani u sobi bez hrane, tukli su ih. Trgovci ljudima oteli su ovu jednu djecu kako bi ih prisilili na tkanje sagova. Dječaci su bili u zarobljeništvu devet godina. Dvojica Aakeshovih prijatelja nisu preživjela. Jedan je ubijen dok je pokušao pobjeći, a drugi je umro od neliječene bolesti. Dječacima je bilo četrnaest godina kad su ih spasili, jedva da su mogli govoriti. Bili su neuhranjeni i ozlijedjeni, ali napokon slobodni.

Opseg i karakteristike ropstva modernog doba

Zajednička osobina scenarija trgovine ljudima jest uporaba sile, prijevara ili iznuđivanje s ciljem izrabljivanja osobe radi zarade. Žrtva može biti podvrgнутa izrabljivanju rada, seksualnom izrabljivanju ili oboje. Izrabljivanje rada uključuje ropstvo, prisilni rad i dužničko ropstvo. Seksualno izrabljivanje obično uključuje zlostavljanje unutar komercijalne seksualne industrije. U ostalim slučajevima žrtve se izrabljaju u privatnim kućama od strane pojedinaca koji često traže i seks i rad. Uporaba sile ili iznuđivanja može biti izravna i nasilna ili psihološka.

Postoji čitav niz procjena o opsegu i veličini ropstva modernog doba. Međunarodna organizacija rada (ILO), agencija Ujedinjenih naroda zadužena za rješavanje pitanja radnih standarda, zapošljavanja i socijalne zaštite, procjenjuje da je u svakom trenutku 12,3 milijuna ljudi izloženo prisilnom radu, dužničkom ropstvu, prisilnom radu djece i seksualnom ropstvu. Ostale procjene kreću se od 4 do 27 milijuna.

Prema istraživanju koje je financirala američka vlada a dovršeno je 2006. godine, otprilike 800.000 ljudi žrtve su trgovine preko nacionalnih granica. Ovaj broj ne uključuje milijune ljudi kojima se trguje unutar vlastite zemlje. Otprilike 80 posto žrtava kojima se trguje preko granice jesu žene i djevojke a čak do 50 posto ih je maloljetno. Većina žrtava kojima se trguje izvan zemlje jesu žene prisiljene na komercijalno seksualno izrabljivanje. Ove brojke ne uključuju milijune žrtava, žena i muškaraca, u cijelom svijetu kojima se trguje unutar granica njihove zemlje, uglavnom radi prisilnog rada ili dužničkog ropstva.

Trgovci ljudima okomljuju se na ranjivu skupinu, često na djecu i mlade žene, a trikovi su im maštoviti i nemilosrdni, smisljeni tako da prevare, iznude i pridobiju povjerenje potencijalnih žrtava. Vrlo često te varke uključuju obećanja o boljem životu nakon udaje, zapošljavanja ili uslijed mogućnosti obrazovanja.

Nacionalnosti žrtava trgovine ljudima brojne su koliko i kulture svijeta. Neki napuštaju zemlju u razvoju u potrazi za boljim životom zahvaljujući nekvalificiranim poslovima u bogatijim zemljama. Ostali postaju žrtve prisilnog ili dužničkog rada u vlastitoj zemlji. Žene željne bolje budućnosti sklone su prihvatići obećanja za zaposlenjem u inozemstvu kao dadilje, domaćice, konobarice ili modeli, poslovi koje trgovci ljudima pretvaraju u noćnu moru prostitucije bez izlaza. Neke obitelji daju djecu odraslim osobama, često rođacima, koji obećavaju obrazovanje i mogućnosti, ali umjesto toga djecu prodaju radi izrabljivanja.

Što obrađuje Izvještaj o trgovini ljudima 2007.

Izvještaj o trgovini ljudima najopširniji je izvještaj na svijetu o naporima koje vlade poduzimaju u borbi protiv teških oblika trgovine ljudima. Ovaj Izvještaj pokriva razdoblje od travnja 2006. do kraja ožujka 2007. U njemu se navode zemlje za koje je utvrđeno da su izvorišne, tranzitne ili odredišne zemlje značajnog broja žrtava teških oblika trgovine ljudima. Izvještaj o trgovini ljudima za 2007. godinu predstavlja ažurirani, globalni pogled na karakteristike i opseg ravnstva modernog doba i na čitav niz radnji koje vlade u cijelom svijetu poduzimaju u borbi i iskorjenjivanju istoga.

Budući da nijedna zemlja u svijetu vjerojatno nije pošteđena trgovine ljudima, izostavljanje neke zemlje iz Izvještaja može samo značiti da nije bilo odgovarajućih informacija. Opisi po zemljama opisuju veličinu i oblik problema trgovine ljudima, razloge za uključivanje zemlje u Izvještaj i nastojanja vlade u borbi protiv trgovine. U svakom se opisu također nalazi procjena udovoljavanja vlade minimalnim standardima za iskorjenjivanje trgovine ljudima u skladu sa Zakonom o zaštiti žrtava trgovine ljudima, a uključeni su i prijedlozi za dodatne radnje posvećene borbi protiv trgovine ljudima. Ostatak opisa po zemljama opisuje nastojanja vlade u provedbi zakona protiv trgovine ljudima, zaštiti žrtava i sprečavanju trgovine. U svakom se opisu objašnjavaju razlozi na osnovu kojih je određena zemlja svrstana u Red 1, Red 2, Specijalni popis Reda 2 ili Red 3. Ako je neka zemlja svrstana u Specijalni popis Reda 2, u opisu će stajati objašnjenje na temelju kriterija iz Zakona o zaštiti žrtava trgovine ljudima.

U Zakonu o zaštiti žrtava trgovine ljudima navode se tri čimbenika koje treba uzeti u obzir pri utvrđivanju hoće li neka zemlja biti svrstana u Red 2 (ili Specijalni popis Reda 2) ili u Red 3: 1) Do koje je mjere to zemlja podrijetla, tranzita ili odredišta teških oblika trgovine ljudima; 2) Do koje mjere vlada te zemlje ne poštuje minimalne standarde Zakona o zaštiti trgovine ljudima i, osobito, korumpiranost vlade u slučajevima trgovine ljudima; i 3) Sredstva i sposobnost vlade da riješi i ukine teške oblike trgovine ljudima.

Neke su zemlje održavale konferencije i uspostavile radne skupine ili nacionalne akcijske planove borbe radi izrade ciljeva borbe protiv trgovine ljudima. Međutim, konferencije, planovi i radne skupine sami po sebi nemaju veliku težinu u ocjeni nastojanja pojedine zemlje. Umjesto toga, izvještaj se osvrće na konkretne radnje koje su vlade poduzele u borbi protiv trgovine ljudima, naglašavajući progone, osuđivanja, zatvorske kazne za prekršitelje, zaštitu žrtava i nastojanja na prevenciji. U izvještaju se ne vrednuju mnogo nacrti zakona ili zakoni koji još nisu doneseni. I na kraju, izvještaj se ne usredotočuje na ostala vladina nastojanja koja neizravno pridonose smanjenju trgovine ljudima, poput programa edukacije, potpore ekonomskom razvoju ili programa usmjerenih ka povećanju jednakosti spolova, premda su to vrijedna nastojanja.

Ruanda/Velika Britanija: Trgovina radi seksa. Kad joj je bilo 14 godina, Adnitin šef, trgovac za kojega je radila na tržnici u Kigaliju, rekao joj je da ode s dvojicom muškaraca. Rekao je da će je odvesti da živi u inozemstvu gdje će biti na sigurnom i ići u školu. Kad je stigla u Veliku Britaniju, na aerodromu ju je pokupio jedan muškarac i odveo je u jednu kuću. Drugi je muškarac došao u kuću i silovao je. Tinejdžerka je dvije godine bila prisiljena živjeti u zaključanoj kuhinji s pristupom samo kupaonici i podrumu. Muškarci su je držali kao seksualnu robinju dok nije pobegla i zaustavila vozača koji ju je odveo na policiju.

Metodologija

State Department je pripremio ovaj Izvještaj na osnovu informacija dobivenih od američkih veleposlanstava, dužnosnika stranih vlada, nevladinih i međunarodnih organizacija, objavljenih izvještaja, istraživačkih putovanja u sve regije i podataka dobivenih na e-mail adresu tipreport@state.gov. Ta je e-mail adresa otvorena za nevladine organizacije i pojedince kako bi na nju izvještavali o napretku vlade u rješavanju problema trgovine ljudima. Američka su diplomatska predstavnštva o stanju u trgovini ljudima i koracima koje vlade poduzimaju izvještavala na osnovu temeljitog istraživanja, uključujući sastanke s velikim brojem vladinih dužnosnika, predstavnika lokalnih i međunarodnih nevladinih organizacija, međunarodnih organizacija, dužnosnika, novinara, akademika i žrtava.

Pri sastavljanju ovogodišnjeg izvještaja, State Department je ponovno razmotrio izvore informacija o svakoj zemlji kako bi donio svoje ocjene. Proces ocjenjivanja nastojanja određene vlade u borbi protiv trgovine ljudima odvijao se u dva koraka:

Prvi korak: Pronalaženje velikog broja žrtava

Prvo je State Department utvrdio je li ta zemlja "zemlja podrijetla, tranzita ili odredišta značajnog broja žrtava teških oblika trgovine ljudima" sa sto ili više žrtava. Isti je prag primjenjivan i u prethodnim izvještajima. Neke zemlje za koje ti podaci nisu bili dostupni nisu rangirane, ali su uključene u poglavljje pod nazivom Posebni slučajevi, budući da posjeduju pokazatelje trgovine ljudima.

Drugi korak: Svrstavanje u red

State Department je svaku od zemalja uključenih u izvještaj iz 2007. godine smjestio u jedan od tri popisa, ovdje opisanih kao redovi, u skladu sa Zakonom o zaštiti žrtava trgovine ljudima. To je svrstavanje temeljeno na opsegu vladinih nastojanja u borbi protiv trgovine ljudima, a ne na veličini problema, premda je i to važno. State Department prvo procjenjuje udovoljava li vlada u potpunosti minimalnim standardima za ukidanje trgovine ljudima, a koji proizlaze iz Zakona o zaštiti žrtava trgovine ljudima (detaljno naveden na str. 288-289). Vlade koje u potpunosti udovoljavaju smještene su u Red 1. Za ostale zemalje State Department uzima u obzir jesu li njihove vlade poduzele značajna nastojanja da počnu udovoljavati tim standardima. Zemlje koje poduzimaju znatna nastojanja smještene su u Red 2. One zemlje čije vlade ne udovoljavaju u potpunosti minimalnim standardima i ne poduzimaju značajna nastojanja da im počnu udovoljavati smještene su u Red 3. I na kraju se razmatraju kriteriji Specijalnog popisa i, ukoliko se mogu primijeniti, zemlje iz Reda 2 svrstavaju se na Specijalni popis Reda 2.

Specijalni popis reda 2

Dopunjeni Zakon o zaštiti žrtava trgovine ljudima donio je «Specijalni popis» zemalja u Izvještaju o trgovini ljudima na koje treba obratiti posebnu pozornost. Taj se popis sastoји od: 1) zemalja svrstanih u tekućem Izvještaju u Red 1, a koje su u Izvještaju za 2006. bile svrstane u Red 2; 2) zemalja svrstanih u Red 2 u tekućem Izvještaju, a koje su u izvještaju za 2006. bile svrstane u Red 3; i 3) zemalja svrstanih u Red 2 u postojećem Izvještaju, za koje vrijedi sljedeće:

- a) Sveukupni broj žrtava teških oblika trgovine veoma je velik ili je u značajnom porastu;
- b) Nisu osigurani dokazi o povećanim nastojanjima u borbi protiv teških oblika trgovine ljudima u odnosu na prethodnu godinu, pa tako ni o povećanoj istrazi, progonima i osuđivanju zločina trgovine ljudima; o povećanoj pomoći žrtvama i nisu smanjeni dokazi o suučesništvu u teškim oblicima trgovine od strane vladinih dužnosnika; ili
- c) Zaključak da neka zemlja poduzima značajna nastojanja da počne udovoljavati minimalnim standardima zasnovan je na obećanju te zemlje da će poduzeti dodatne korake u idućoj godini.

Ovu je treću kategoriju (uključujući a, b i c) State Department nazvao «Specijalni popis Reda 2». Na njemu su u izvještaju iz lipnja 2006. bile 32 zemlje. zajedno sa dvije zemlje koje su u rujnu 2006. ponovnom procjenom svrstane u Specijalni popis Reda 2 i pet zemalja koje su zadovoljile prve dvije gornje skupine (popevši se za jedan red od Izvještaja za 2005. godinu do Izvještaja za 2006. godinu), ovih 39 zemalja uključeno je u «Privremenu procjenu» koju je State Department objavio 1. veljače 2007.

Od 34 zemlje na Specijalnom popisu Reda 2 u doba privremene procjene, 10 se pomaknulo prema gore u Red 2 u ovom Izvještaju, dok ih je 7 palo u Red 3, a sedamnaest ih je ostalo na Specijalnom popisu Reda 2. Ove godine Haiti je smješten u kategoriju «Posebnih slučajeva». Zemlje koje su u ovom Izvještaju svrstane na Specijalni popis bit će preispitane u privremenoj procjeni koja će američkom Kongresu biti predana do 1. veljače 2008. godine.

Potencijalne kazne za zemlje svrstane u Red 3

Vlade zemalja u Redu 3 mogu biti podvrgnute određenim sankcijama. Američka vlada može im uskratiti nehumanitarnu pomoć i netgovinsku pomoć. Zemljama koje ne primaju takvu pomoć uskratilo bi se financiranje ili sudjelovanje u programima edukacijske ili kulturne razmjene. U skladu sa Zakonom o zaštititi žrtava trgovine ljudima takve vlade bi također bile suočene s protivljenjem SAD-a primanju pomoći (osim humanitarne pomoći, trgovinske pomoći, te određene pomoći vezane uz razvoj) od međunarodnih finansijskih institucija, poput Međunarodnog monetarnog fonda i Svjetske banke. Ukoliko se uvedu, sankcije će stupiti na snagu 1. listopada 2007.

Sve ili dio gore navedenih sankcija mogu se ukinuti nakon zaključka predsjednika SAD-a da bi pružanje takve pomoći određenoj vlasti islo u korist primjeni zakona ili je na neki drugi način u nacionalnom interesu Sjedinjenih Država. U Zakonu o zaštiti žrtava trgovine ljudima također piše da će sankcije biti ukinute ako je to nužno da se izbjegnu značajni nepovoljni učinci na ranjivu populaciju, uključujući žene i djecu. Sankcije se također ne bi primjenjivale ukoliko nakon objavljivanja ovog izvještaja ali prije nametanja sankcija, predsjednik zaključi da je vlast počela udovoljavati minimalnim standardima ili čini značajna nastojanja da im počne udovoljavati.

Bez obzira na to u koji je red svrstana, svaka zemlja, uključujući i Sjedinjene Države, može učiniti više. Nijedan razmještaj zemlje nije trajan. Sve zemlje moraju održati i povećati nastojanja u borbi protiv trgovine ljudima.

Svrstavanje u redove

Red 1			
AUSTRALIJA	GRUZIJA	LUKSEMBURG	NJEMAČKA
AUSTRIJA	HONG KONG	MALAVI	POLJSKA
BELGIJA	ITALIJA	MAĐARSKA	SLOVENIJA
ČEŠKA	KANADA	MAROKO	ŠPANJOLSKA
DANSKA	KOLUMBIJA	NIZOZEMSKA	ŠVEDSKA
FINSKA	KOREJA	NOVI ZELAND	ŠVICARSKA
FRANCUSKA	LITVA	NORVEŠKA	VELIKA BRITANIJA

Red 2			
AFGANISTAN	GAN	LIBERIJA	RUMUNJSKA
ALBANIJA	GRČKA	MADAGASKAR	SALVADOR
ANGOLA	GVINEJA	MAKEDONIJA	SENEGAL
AZERBAJDŽAN	GVINEJA BISAO	MALI	SRBIJA
BANGLADEŠ	HRVATSKA	MALTA	SIERRA LEONE
BELIZE	INDONEZIJA	MADAGASKAR	SINGAPUR
BENIN	ISTOČNI TIMOR	MAURICIJUS	SLOVAČKA
BOLIVIJA	IZRAEL	MONGOLIJA	SURINAM
BOSNA I HERCEGOVINA	JAMAJKA	NEPAL	TAJVAN
BRAZIL	JAPAN	NIGER	TADŽIKISTAN
BUGARSKA	JEMEN	NIGERIJA	TANZANIJA
BURKINA FASO	JORDAN	NIKARAGVA	TAJLAND
CRNA GORA	KAMERUN	OBALA SLONOVAČE	TOGO
ČILE	KONGO	PAKISTAN	TURSKA

EKVADOR	KOSTARIKA	PANAMA	UGANDA
ESTONIJA	KIRGISTAN	PARAGVAJ	URUGVAJ
ETIOPIJA	LAOS	PERU	VIJETNAM
FILIPINI	LATVIJA	PORTUGAL	ZAMBIJA
GABON	LIBANON	RUANDA	ZIMBABVE

Specijalni popis Reda 2			
ARGENTINA	EGIPAT	KAMBODŽA	MOLDOVA
ARMENIJA	FIDŽI	KAZAHSTAN	MOZAMBIK
BJELORUSIJA	GAMBIJA	KENIJA	PAPUA NOVA Gvineja
BURUNDI	GVATEMALA	KINA	RUSIJA
CIPAR	GVAJANA	LIBIJA	SREDNJOAFRIČKA REPUBLIKA
ČAD	HONDURAS	MAKAO	ŠRI LANKA
DŽIBUTI	INDIJA	MAURITANIJA	UKRAJINA
DOMINIKANSKA REPUBLIKA	JUŽNOAFRIČKA REPUBLIKA	MEKSIKO	UJEDINJENI ARAPSKI EMIRATI

Red 3			
ALŽIR	IRAN	MALEZIJA	SUDAN
BAHRAIN	KATAR	OMAN	SIRIJA
BURMA	KUBA	SJEVERNA KOREJA	UZBEKISTAN
EKVATORIJALNA Gvineja	KUVAJT	SAUDIJSKA ARABIJA	VENEZUELA

Kako se koristi ovim Izvještajem

Ovaj je izvještaj diplomatsko oruđe vlade SAD-a kojim se ona služi kao instrumentom nastavka dijaloga i poticanja, te kao vodičem koji pomaže da se koncentriraju sredstva na programe i politike progona, zaštite i prevencije. State Department će nastaviti podsjećati vlade na sadržaj izvještaja, kako bi pojačao suradnju na iskorjenjivanju trgovine ljudima. Iduće godine, a osobito u mjesecima prije donošenja zaključka vezanog uz sankcije za zemlje navedene pod Redom 3, te prije privremene procjene za zemlje s Posebnog popisa, State Department će se koristiti informacijama prikupljenim u sastavljanju ovog izvještaja, kako bi učinkovitije ciljao programe pomoći i kako bi radio sa zemljama koje trebaju pomoći u borbi protiv trgovine ljudima. State Department se nada kako će ovaj izvještaj biti katalizator nastojanja vlada i nevladinih organizacija u borbi protiv trgovine ljudima u cijelom svijetu.

Sjeverna Koreja/Kina: Prisilna udaja. Hanuel je rekla: „Prodali su me da bih postala žena 47-godišnjeg Kineza, nekvalificiranog radnika koji je bio veoma bolestan. Muž bi me udario i rekao: „Znaš li koliko sam platio za tebe? Nisam jedina žena iz Sjeverne Koreje na ovom području. Dok sam razgovarala s nekim od drugih žena, shvatile smo da smo prodane da bismo se udale“.

Nigerija/Sjedinjene Američke Države: 14-godišnja Jenny otišla je iz rodne Nigerije u Sjedinjene Američke Države kako bi radila u domu para koji potječe iz jedne afričke zemlje. Mislila je da će joj platiti da im čuva

djecu, ali stvarnost je bila drukčija. Jenny je pet godina silovao njezin poslodavac, a njegova ju je žena fizički napadala, katkad štapom, a jednom prilikom cipelom s visokom petom. Na temelju dojave lokalne nevladine organizacije policija je spasila Jenny i pokrenula sudski postupak protiv počinatelja.

Definicija „Trgovine ljudima“

U Zakonu o zaštiti žrtava trgovine ljudima "teški oblici trgovine ljudima" definirani su kao:

- (a) trgovina seksom u kojoj je komercijalni seksualni čin iznudjen silom, prijevarom ili prisilom, ili u kojemu osoba prisiljena obaviti takav čin nije navršila 18 godina; ili
- (b) regrutiranje, skrivanje, prijevoz, davanje ili primanje osobe da radi ili obavlja usluge, uporabom sile, prijevarom ili iznuđivanjem, s ciljem podvrgavanja prisilnom ropstvu, napoličarstvu ili dužničkom ropstvu.

Definicija pojmova

Trgovina seksom označava regrutiranje, skrivanje, prijevoz, davanje i primanje osobe u svrhu komercijalnog seksualnog čina.

Komercijalni seksualni čin označava svaki seksualni čin za koji neka osoba da ili primi nešto vrijedno.

Iznudjivanje označava (a) prijetnje teškim ozljeđivanjem ili fizičkim ograničavanjem neke osobe; (b) svaku spletku, plan ili praksu koja bi neku osobu trebala uvjeriti da će neka osoba biti teško ozlijedena ili fizički ograničena, ako ona odbije nešto učiniti; ili, (c) zlouporabu ili prijetnju zlouporabom pravnog procesa.

Prisilno ropstvo uključuje stanje ropstva stvoreno pomoću a) spletke, plana ili ustaljene prakse, kojima je namjera da neka osoba povjeruje da, ukoliko se ne dovede u takvo stanje ili ne ostane u takvom stanju, ta će osoba ili neka druga osoba pretrptjeti teško ozljeđivanje ili fizičko ograničavanje; ili b) zlouporabe ili prijetnje zlouporabom pravnog procesa.

Nastojanja američke vlade u borbi protiv trgovine ljudima u zemlji

Sjedinjene Države su zemlja podrijetla i odredišna zemlja za tisuće muškaraca, žena i djece kojima se trguje u svrhu seksualnog i radnog izrabljivanja. Žene i djevojke, uglavnom iz istočne Azije, istočne Europe, Meksika i Središnje Amerike, dovedene su u Sjedinjene Američke Države radi prostitucije. Neki muškarci i žene, kao odgovor na lažne ponude za zapošljavanje u Sjedinjenim Američkim Državama dolaze svojevoljno – zakonito i nezakonito – ali bivaju podvrgnuti uvjetima prisilnog ropstva na radnome mjestu ili u komercijalnoj trgovini seksom. Ne zna se broj američkih državljanina i osoba koje imaju prebivalište kojima se trguje unutar zemlje, prvenstveno radi seksualnog ropstva i, u manjoj mjeri, prisilnog rada.

Američka je vlada 2006. godine nastavila promicati cilj iskorjenjivanja trgovine ljudima u Sjedinjenim Državama. Ovo koordinirano nastojanje uključuje nekoliko saveznih agencija i otprilike 28.5 milijuna USD u fiskalnoj godini 2006. za programe poticanja provođenja zakona o borbi protiv trgovine ljudima u zemlji, prepoznavanje i zaštitu žrtava trgovine i podizanje svijesti o trgovini kao načinu sprečavanja novih incidenta.

Premda je postignut značajan napredak, američka vlada nastavlja težiti poboljšanjima u svojim nastojanjima da riješi problem trgovine ljudima unutar granica Sjedinjenih Država. Na primjer, američka vlada, njezini državni i lokalni partneri i nevladine organizacije nastoje poboljšati koordinaciju službi koje stoje na raspoređivanju žrtvama. Ovo uključuje nastojanja da se žrtve pronađu, da se prati potpora koju primaju od američke vlade i organizacija sponzoriranih od američke vlade, te koordiniraju nastojanja učinkovitog pružanja usluga. Potpunu procjenu nastojanja vlade SAD-a u borbi protiv trgovine ljudima možete naći na web stranici Ministarstva pravosuđa: http://www.usdoj.gov/whatwedo/whatwedo_ctip.html

Progon

Tijekom razdoblja pokrivenog ovim izvještajem američka je vlada nastavila napore za poboljšanjem provedbe borbe protiv trgovine ljudima. Sjedinjene Države zabranjuju sve oblike trgovine ljudima putem kaznenih zakona nastalih ili ojačanih Zakonom o zaštiti žrtava trgovine ljudima iz 2000. godine, koji

propisuje kazne do 20 godina zatvora, kazne koje su dovoljno stroge i proporcionalne kaznama za druge teške zločine. U fiskalnoj godini 2006. Odjel za građanska prava Ministarstva pravosuđa i Uredi državnih odvjetnika pokrenuli su 168 istraga, optužili 111 osoba i postigli 98 osuda (uključujući slučajevе pokrenute prethodnih fiskalnih godina). U skladu sa Zakonom o zaštiti žrtava trgovine ljudima, trgovci ljudima mogu biti osuđeni na maksimalnu zatvorsku kaznu od 20 godina. Prosječna kazna dosuđena za zločine trgovine ljudima u fiskalnoj godini 2005. iznosila je 8,5 godina (uključujući optuženike osuđene prethodnih fiskalnih godina). Savezni istražni ured (FBI) i Kazneni odjel Ministarstva pravosuđa nastavili su borbu protiv izrabljivanja djece u prostituciji u Sjedinjenim Državama putem nacionalne inicijative pod nazivom "Izgubljena nevinost". U fiskalnoj godini 2006. ova je inicijativa dovela do 103 otvorene istrage, 157 uhićenja, 76 optužnica i 43 osude.

Državne i lokalne vlasti također su poduzele značajne napore protiv trgovine ljudima. Do kraja 2006. godine dvadeset sedam država je donijelo zakonodavstvo o kriminalizaciji trgovine ljudima. Ministarstvo pravosuđa i Ministarstvo zdravstva i dalje povećavaju broj radnih skupina, koalicija i ostalih nastojanja posvećenih borbi protiv trgovine ljudima u cijeloj zemlji. Ministarstvo pravosuđa krajem fiskalne godine 2006. osnovalo je 42 radne skupine, u odnosu na 32 u fiskalnoj godini 2005. Te radne skupine ujedinjuju državno, lokalno i savezno pravosuđe s partnerima iz nevladinih organizacija.

2006. godine Odjel za plaće i radno vrijeme Ministarstva rada započeo je razvijati resurse koji bi istražiteljima pomogli da prepoznaju potencijalna pitanja trgovine ljudima, te je započeo uvoditi tematiku trgovine ljudima u program obuke svojih istražitelja. Tijekom prošle godine osoblje Odjela za plaće i radno vrijeme sudjelovalo je na više od trideset lokalnih, međuagencijskih radnih skupina posvećenih trgovini ljudima.

Zaštita

Tijekom godine američka je vlada nastavila žrtvama pružati odlučne usluge zaštite. Otkako je na snagu stupio Zakon o zaštiti žrtava trgovine ljudima u listopadu 2000. godine, do ožujka 2007. godine Ministarstvo zdravstva potvrdilo je 1175 žrtava trgovine ljudima iz 77 zemalja. U fiskalnoj godini 2006. Ministarstvo zdravstva potvrdilo je 234 žrtve trgovine ljudima iz inozemstva, iz čitavog niza zemalja. Glavni izvori žrtava u fiskalnoj godini 2006. bili su Salvador (62), Meksiko (47), Republika Koreja (20) i Honduras (17). Potvrđivanje žrtvama trgovine omogućava pristup uslugama i beneficijima sličnim onima koje SAD pružaju izbjeglicama. Ministarstvo zdravstva je u travnju 2006. potpisalo ugovor o uslugama kojim se pružaju usluge žrtvama trgovine ljudima "bilo kad i bilo gdje". U ožujku 2007. na popisu agencija socijalnih službi koje pružaju skrb žrtvama u cijeloj zemlji nalazile su se 93 agencije.

U fiskalnoj godini 2006. Ministarstvo domovinske sigurnosti izdao je 192 T-vize žrtvama trgovine ljudima iz inozemstva identificiranim u Sjedinjenim Državama i 106 T-viza najbližim članovima njihovih obitelji. T-vize su posebna kategorija viza uvedena Zakonom o zaštiti žrtava trgovine ljudima. Do kraja fiskalne godine 2006. Ministarstvo domovinske sigurnosti izdao je ukupno 729 viza žrtvama trgovine ljudima i 645 T-viza članovima njihovih obitelji.

U okviru pomoći osigurane u sklopu Zakona o zaštiti žrtava trgovine ljudima, Ured za stanovništvo, izbjeglice i migracije State Departmenta financira Program povratka, reintegracije i ponovnog ujedinjenja obitelji za žrtve trgovine ljudima. Otkako je pokrenut 2005. godine, do kraja travnja 2007. program je pomogao šezdeset sedam osoba iz 22 zemlje. U slučajevima u kojima je program pomogao, pet žrtava trgovine ljudima odlučilo se vratiti u svoju zemlju, a 62 člana obitelji ujedinjena su sa žrtvama trgovine ljudima u Sjedinjenim Državama.

Sprečavanje

Napori u sprečavanju bili su održivi tijekom godine, budući da je Ministarstvo zdravstva nastavilo financirati kampanju osvješćivanja javnosti pod nazivom "Spasi i pomozi" i Nacionalni resursni centar za trgovinu ljudima s info-telefonom na koji je, otkako je pokrenut u veljači 2004. godine, primljeno više od četiri tisuće poziva. Glavni inspektor Ministarstva obrane u studenom 2006. godine dovršio je i javno objavio ocjenu nastojanja Ministarstva obrane u sprečavanju trgovine ljudima. U sveukupnoj procjeni zaključuje se da je Ministarstvo obrane postiglo značajan napredak u provedbi sveobuhvatnog programa.

Opis po zemljama

HRVATSKA (Red 2)

Hrvatska je prvenstveno tranzitna zemlja, ali sve više i izvorišna i odredišna zemlja za žene i djevojke koje se dovode iz Rumunjske, Bugarske, Srbije, Bosne i Hercegovine i ostalih dijelova Istočne Europe, radi seksualnog iskorištavanja, s obzirom na kopnenu i pomorsku granicu Hrvatske s tri zemlje Europske unije.

Hrvatska vlada ne ispunjava u potpunosti minimalne standarde uklanjanja trgovine ljudima. Međutim, značajno se trudi da to postigne. Vlada je nastavila poboljšavati suradnju s nevladinim organizacijama na prepoznavanju i pomaganju žrtvama trgovine ljudima, povećala nastojanja u istraživanju i progonu zločina trgovine ljudima i povećala obuku vladinih dužnosnika, osobito policijskih službenika i službenika carinske kontrole. Vlada bi trebala žestoko progoniti slučajeve trgovine ljudima i uvesti odgovarajuće kazne za trgovce ljudima. Također bi trebala osigurati da institucionalizirani proces prepoznavanja žrtava, koji je već uspostavljen, dopre do svih potencijalnih žrtava koje putuju kroz Hrvatsku, uključujući nezakonite useljenike i useljenike koji su na zakonitom proputovanju kroz zemlju.

Progon

Hrvatska vlada pokazala je kontinuirana nastojanja pravosuđa u istrazi i progonu slučajeva trgovine ljudima i uhićenju prekršitelja. U Hrvatskoj se trgovina ljudima radi seksualnog izrabljivanja i prisilnog rada smatra kaznenim djelom na temelju Kaznenih odredbi 175 kaznenog zakona. Kazne za trgovinu ljudima radi komercijalnog seksualnog iskorištavanja jednake su kaznama za silovanje, a kazne za trgovinu ljudima dovoljno su stroge. Međutim, trgovci ljudima mogu dobiti blagu kaznu ili im se kazna može ukinuti. 2006. godine pokrenuto je deset istraga protiv sedamnaest osoba, što je povećanje u odnosu na 2005. godinu kad je istraga pokrenuta protiv deset osoba. Nacionalni koordinator za trgovinu ljudima izvjestio je o jednoj osudi i dvije povezane osude radi međunarodne prostitucije, ropstva i nezakonitog držanja. Budući da su se dva slučaja dogodila 2005. godine, prije donošenja Kaznene odredbe 175, parnica i osuda provedeni su u skladu s kaznenim odredbama koje su vrijedile u to doba. U jednoj osudi dvojica optuženika dobila su po godinu dana zatvora. U drugoj osudi, dvojica optuženika dobila su po godinu dana zatvora, ali kazne su im ukinute. U trećoj osudi jedan je optužnik osuđen na 15 mjeseci zatvora, ali je i ta kazna ukinuta. Šest zajedničkih istraga s policijskim vlastima u drugim zemljama jugoistočne Europe dovelo je do kaznenih optužbi. Na Policijskoj akademiji u Hrvatskoj i dalje se poučava predmet borbe protiv trgovine ljudima. Nije bilo izvještaja o suučesništvu u trgovini ljudima, ali organizirani zločin i dalje ometa nastojanja Hrvatske u borbi protiv trgovine ljudima.

Zaštita

Hrvatska vlada je u suradnji s civilnim društvom nastavila pružati žrtvama sklonište, pravne, medicinske i psihološke usluge, kao i obrazovanje i profesionalno obrazovanje. Vlada potiče sudjelovanje žrtava u sudskim parnicama u slučajevima trgovine ljudima. Pomoć nije bila uvjetovanja suradnjom žrtve s pravosudnim istražiteljima. Žrtve imaju pravo pokrenuti građanske i kaznene parnice i imaju pravo same podignuti optužbu, čak i u slučajevima koje državno odvjetništvo odbaci. Vlada je uložila trud da osigura da žrtve trgovine ljudima nisu pritvorene, deportirane ili na neki drugi način kažnjene za nezakonito djelo koje su počinile kao rezultat toga što su bile žrtve trgovine ljudima.

Vlada žrtvama koje nisu iz Hrvatske osigurava pravne alternative vraćanju u zemlju, gdje bi mogle biti suočene s poteškoćama ili odmazdom. Žrtve suočene s prijetnjama i odmazdom mogu dobiti privremenu dozvolu boravka izdanu na najmanje dvije godine. Nakon isteka privremene dozvole, žrtva može zatražiti dozvolu trajnog ostanka u Hrvatskoj.

Vlada je nastavila provoditi nacionalni sustav upućivanja koji obuhvaća mobilne timove koji pomažu nevladnim organizacijama u identifikaciji žrtava. Prošle je godine vlada osigurala otprilike 100.000 USD za nevladine organizacije koje pomažu žrtvama trgovine ljudima i promiču borbu protiv trgovine ljudima.

Sprečavanje

Hrvatska je vlada u 2006. godini povećala napore u sprečavanju trgovine ljudima. Vlada je nastavila provoditi dvije kampanje osvješćivanja javnosti započete 2005. godine. Jedna je kampanja uključivala televizijske spotove, oglase na tramvajskim i željezničkim postajama i *jambo* plakatima na kojima je oglašavan vladin telefon za pomoć. U drugoj se kampanji jedna hrvatska zvijezda pojavila u spotu koji se emitirao na televiziji. Vlada je provodila radionice za svoje dužnosnike, uključujući socijalne radnike, diplomatsko i konzularno osoblje, suce, tužitelje, policiju, te studente i pripadnike romske zajednice. Ministarstvo unutarnjih poslova je u suradnji s Međunarodnom organizacijom za migracije dijelilo letke i plakate posvećene potencijalnim žrtvama trgovine ljudima u prihvativim centrima za tražitelje azila i

maloljetnike bez pratnje odraslih osoba. Ministarstvo unutarnjih poslova također je postavilo letke i plakate posvećene borbi protiv trgovine ljudima na hrvatskom, makedonskom, rumunjskom i ukrajinskom jeziku na cestovne i pomorske granične prijelaze, zračne luke i policijske uprave.

Završna riječ osoba koje su sudjelovale na izradi Izvještaja

Ranjivi muškarci porobljeni i bačeni u more

Izrazi se razlikuju: trgovina, prisilni rad, sužanjstvo, ropstvo... ali osnovni su elementi isti. Osoba teži boljemu životu i izlaže se opasnosti prihvaćajući ponudu za zaposlenje, često izvan svoje zemlje, a umjesto toga nađe se u paklu ropstva. Mi smo prikazali najranjivije – žene i djecu. Ali u moderno doba izrabljivanja na temelju duga i prijevare, mnogi muškarci postaju plijenom krijuća ljudima. U ovom Izvještaju prikazuje se ropstvo koje su propatili mnogi muškarci koji su se izložili opasnosti za sebe i svoje obitelji, a završili su u ropstvu lovaca na radnike i poslodavaca.

Sa dvadeset dvije godine, nedugo nakon vjenčanja, Ko Maung otišao je iz svog doma u Mon Stateu u Burmi, sa svojom suprugom, kako bi pronašao posao u susjednoj zemlji. Tek vjenčani par sanjao je o tome da zaradi dovoljno novca da se vrati u Burmu i sagradi dom za svoju djecu. Supruga Koa Maunga zaposila se u tvornici za preradu ribe, a on je radio na ribarskim brodovima na kojima je bio na moru po dva, tri mjeseca. 2003. godine prihvatio je ponudu za posao, koju je smatrao sigurnom, na ribarskom brodu na dvije godine. „Ostani ovdje“, rekao je supruzi kad je odlazio. „Vratit ću se s novcem pa ćemo se moći vratiti u Burmu“. Kasnije su njegovoj ženi rekli da je umro potkraj trogodišnjeg putovanja ribarskog broda.

Po pričanju onih koji su preživjeli i vratili se, Ko Maung i još tridesetica Burmanaca koji su radili u floti od šest ribarskih brodova umrli su na moru od prisilnog rada, gladovanja i nedostatka vitamina. Bili su prisiljeni ostati na moru godinama, nisu dobivali plaću, a jeli su samo ribu i rižu. Radnici su više puta zahtijevali da odu s broda, ali im to nije bilo dopušteno. Tražili su medicinsku pomoć, ali nisu je dobili. Kako su teško izrabljivani muškarci jedan za drugim umirali na kraju ribarskog putovanja, njihova su tijela bez ispraćaja bacali preko palube. Korišteni su za prisilni rad sve dok su disali. Onima koji su preživjeli, njihov rad, tri godine ropstva, nije bio plaćen.

Ovaj je Izvještaj posvećen Kou Maungu koji je platio krajnju cijenu ropstva i njegovoj obitelji čiji su se snovi srušili. Zahvaljujući hrabrosti njegovih zemljaka i zagovornika koji pomažu muškarcima žrtvama ropstva, čuli smo njegov glas u agoniji. Obećavamo da ćemo širiti njegov glas i srušiti zidove ravnodušnosti i korupcije koji štite tvrtke koje se pouzdaju u ovu užasnu trgovinu ljudima .

Zahvaljujemo na pomoći. Zahvaljujemo što ste nam se pridružili.

Rebecca Billings	Eleanor Kennelly Gaetan	Sally Neumann	Felecia A. Stevens
Kathleen Bresnahan	Paula R. Goode	Amy O'Neill Richard	Mark B. Taylor
Jennifer Schrock Donnelly	Megan L. Hall	Gayatri Patel	Caroline S. Tetschner
Dana Dyson	Mark P. Lagon	Catherine Pierce	Jennifer Topping
Shereen Faraj	Amy LeMar-Meredith	Solmaz Sharifi	Rachel Yousey Raba
Barbara Fleck	Carla Menares Bury	Jane Nady Sigmon	Veronica Zeitlin
Mark Forstrom	Jennie Miller	Andrea Smail	